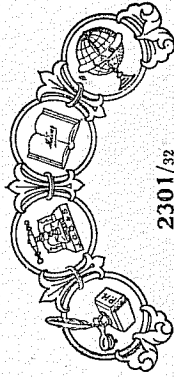

Anna Adbert

Vikingsstad

Valka

Alfreda folkminnaren

2301/32

Handwritten signature: Alfreda

(705)

1598

1598

Skjöld skildes i min. barnåren så först
gick minnes tillbaten vid Ekströmmer
i Byggestad på en kulle istill der
som den bodde, jag körde adsking
någon annan barnminne an
smestegnen o som kullen. Sist jag
gick minns tror jag var 1895, man
der konstet skildes längs, ty då jag
var ensam är flytta istill en annan
plats ad skolen, man jag tror inte der
slås nu. Vid Loberge kulle i led-
berg brukade vi varit Mellergården -
oftan se majeld, man den kun jag
inte värmas beskriva.
Trepaldighets kullen jag nämde är by-
lägen i en barockstuga till väst i Solåsa
Busthåll i Byggestad, kanske en tio
minuters väg från Solåsa skoldshum
invid ett litet ställe som heter Grankund
och kallas allmant Grankundskullen.
Jag tror att ungdomarna annu gå ut
Trepaldighetsstegen, för omkring fyra
eller fem år senare jag att en var

i anledning af en visad sam då hand-
 let är en vundigt när man druckit
 vattenet skall man kasta något i ka-
 lan såsom pöngar för att lyft,
 i vad orsak har jag aldrig hört,
 vid osannunda tillfällen hade även
 kastats i pöngar, och då sällskaps-
 skilts nänds ett par af ungdomarna
 tillbaka förskade upp! pöngarna
 i källan, ty de ville gå på någon
 tillställning i Bonkebergmans ha-
 inga pöngar. Om sammarsamlagerna
 bruka traktens folk besöka källan
 både unga o gamla jag vet även
 flera personer som druckit vatten
 att dricka. Dess vatten kommer
 från söder o rinner åt norr,
 den är mycket grund ligger lågt, över-
 byggd med ett vundigt traktar med
 ett litet sittbräda och ett ankelt
 tröstakket omkring. I sockers socker-
 pinnes en sådane källa kallad guppen
 jag vet inte om den har till

1598
 Olofars eller Hingstkrarn den brukade
 ungdommen samlas från flera
 socknas tropaldycktopten, jag har
 varit der en gång jag vill minnas
 1898, när jag såg i källan ty den
 var så mycket frok man någon i
 sällskapet hälsade vatten at oss
 jag har inte hört om ungdomen
 samlas der annu när jag tror att så
 är ty jag har någon gång hört säga
 att det skall vara samlarar i källan
 och en knopp att trycka på så kommer
 vatten. Jag kan inte minnas jag hört
 att man samlats vid källorna, såsom
 nu.

Ullommarstäng skades under min uppr-
 vart, vid Ekströmmen i Byggestad, jag
 var mindre förskallat det mig om i an-
 stängen var så att vrad med blommar o
 löf, när så ett år var der främmande
 på Ekströmmen så förslags de en annan
 medelt, det blev en stäng med två trer
 släas den moderata längat, och ett vrad

lundband i varje ända af stäerna, den
sista gång jag minns der klädde mid-
sommarstäng, var något år omkring
1800, som klap det inte mer, orsakat var
ett slagomät.

Jag har aldrig hört någon berätta till
att Kaka Drängren, jag har själv varit
med honom då jag var 16 år, och de båda andra
flikarna var som var mycket rand af
vident hörd, jag aldrig talat om någon
beständ jag.

Chär marbrar Lohar talade om hingsjakt
så minns jag han sade att Barnsberg
ligger vid Chärsköping, sedan har
jag aldrig hört någon tala Lohar, och
Dussberg är en stor herrgård i Gam-
marken. Orsaken ~~här~~ jag minns det
der så väl tror jag mig kunna berätta
vi barn sedan så ofta brukade lita hingsjakt
såsom marbrar berättat den varst präga
ocher möja såklags. Men jag har ett par
minne om hingsjakter jag tror det var
minna föräldrar som berättat derom

men der kom Kinnar par, när han
mätte någon sad, han, om ni möter
någon och de prägar om ni sett någon
så säg att ni ingen sett, men den må-
lande skulle inte svära honom, så kom
hundarna o ryttarna, så fråga de om
man mätt någon, men man fick
inte heller så säga något ty det var
farligt, så minns jag man sade, de hade
ett stråk emellan, man var emellan
har jag aldrig glömt.

och de båda systarna från spjåstad
vars mor var kusin till min far
är Hanna Loh, och Hilda var nu är
änka o heter Brölfsen är nu närmast
grannar till oss, hon är 43 år gammal och
har i Ågulten adress Amstatens Rantberg
Oskar Andersson ha vi varit bekanta med
över 20 år så han flytta till Björkstad
från Whata klaster han bor nu i stora
Hanninge Whingstad Barnsberg.
Hans Danielson nu så jag var när närma-
ste grannar så jag var barn, han bodde

i Ugghatten Wester håsa.
Augusta Johnsson är Danicksons
dotter och han är en karant i
Ugghatten sitt härsk drak.

Jag minns inte om, jag nämde en som
talat om mannen sjögäst som
vände flotten, om det har min
men talat om han är poel i Sjö-
gestad 1882, det hände då han var
barn, och mannen hette Wahlberg.
 Jag vet inte att grusgraven här är frid-
lyst mär jag tanke inte derför,
 jag vet även att ägaren är rad om
ett intet der får vara.

Det äfriga jag upptek mat kan jag inte
förklara var jag hört, mär det mesta
är nog från min barn och här
även något från senare år. Så har mitt
präglings moder er kallat från i mitt
minne mycket som långt varit
glömt. Min förälder är sjön här
min mar vara mycket intressant
och rode af ett gammalt. Vi hade

både han och allt och skulle tillreda i
kammet, och vid arbetet brukade mär
unga och berätta, ibland kunde mär
och min systrar som var 12 år äldre
än jag, reda sig i arbetet, med sånt
som min mar minde från barn men
vi hade många gärna till gärna och
mär ville och gärna lata om sånt
från hennes barn, kanke har
jag något derför, även hade mär
mär hos oss de sista ären kan lyft.

Och då det var ripgänge hos Danicksons
brukade jag på gäla med min får -
äldre, då arbetades och potatis, kanke
har jag något derför. Jag vet mär
uppteckna något mär jag min.
där man skulle ripen potatis till mycket
brukade mär får att tilla till ripgänge
gick är till, mär had mär kanke
gäla sig, ibland var det mycket
ibland äldre, var och en dag med sig
ett ripgänge och kanke om så här
der, så var mär görsarna eller pärna

(potatis) och under tiden var en syssoabott
ett grädda råggummit? hela tiden,
ty när den sist var mat var den
poräta kungsgång, jag tror jag varit
tvåårsåldern första gången jag minns.
Det var där en manns. Westerslän
som kallades Joss i Skuren som
skaffa sig en potatiskevern den
fick man låna mat betaltning.

En gång var jag den poräta för hä-
den att låna kevern & när han
skulle göra den ren, såg han ett
littet papper sticka fram han såg
ofta då var det en pennona som
skrivit instruksen. Det bräde den fått
pennan ut, sått den där & gläntade,
Det praga kevern om han hade så
gott om pengar att han ville mata
den, men det hade kommit bort en
pennona för den på sommaren
efters ett bråk, och när brädet de
tjufver ingrat sig & sått den där.
De som ingen ka hade brukade kalla

stgång, eller ostgång, så var liggstade,
då gick man omkring i och bad om mjölk
till en viss dag, så var det skrammel-
aste, då brukade ungdomarna som inte
hade mjölk köpa mjölk hos händerna
och så gick de pojke & Lasse så mycket
de ville. mycket skrammelaste blev jag
ende hårt talas om för över jagu är sen-
i min barndom lika som nu brukade
man gifva bort fuktloppar gutlopp.
ibland var det mycket skogigt, mina
äldre syskon som var 12, 10, 7 år äldre
än jag rade sig ofta mycket. De en
gutlopp min jag min syster hade
en en trasig tröppel så sprang han
ut med paketet, var fick jag & tillbror
olagig veta, vi kunde ju stänga skänkla
flyddlopp skulle mina öfver löppa
i grötter, och öfver ~~g~~ var andra nyers-
gäver. Wärpandag eller som man
sade väppandam skulle man äta
kafflar Wärpandag skulle man
lägga sig vid dagsbys så min jag

10 man gjorde så jag var bärre, långfredag
skulle man äta ärtor, sara blod i
svart skåning till kycklingar till Kristus
led den dagen. Påskdagen skulle man
blåsa sig i rätt lit betydels glädje att
Kristus var uppstoden. Dymmelardag
skulle man äta sig på påskkarn
den sedan pins armen. jag minns så
jag var omkring 15 år så jag gick
ffendingen om en ståt med ett påskham
bak i racken, gå fram o tillbaka
vid Bankibergs statorn.

Första april o första maj brukade

man maras, gör så är i dag.
om man maras april såde man
april april du sinnera sitt jag kom
maras dig iart jag vill. Och maj
maj måne jag kan maras dig enda
till våren. Jag minns en gång jag maras
april och blev marad maj, jag var vid
en 15 år då, till mitt fram kom en liten
grängssat som brukade komma i bland
jag såde, där emmeten klackar o sängen

11
11
någonstans i en blomman på taget
är en knopp av den blom kallas den
för den se man lina i ett lit rum i
sängen som lita o lita så jag tror
han bländat flera gånger på samma
ställe, så blev det första maj, på mar-

gonen kom gossen ut till mig o så
lång säger att du skall komma ned
han vill tala med dig, loken var hans
albre bror, gossen var så irry att
i skulle åkända oss, men jag var
inte orol när jag kom dit påsen gossen
o loken låg och såg o vätte engetam.

Min bror var gultgrann blott
med kalvta lins bror o pinkarannalle,
och kringlar o kranisar o gultgrann
som mar o syster brukat, o gulten, så
komult o slaja af pojken. vi brukade
syster göra en takkrans af bladen o
hänga i taket jag lärde mig albrig att
göra mågen sådan, jag såg apren
lins kranisar i slätt på gulten
större, o mindre att stå på landet

Det var en brastapet med ett tårterkers,
 på det kunde vara både tårer o tre
 män de vidersta staret, och så en
 kinstake i var anda, och så var den
 vrad med kurlart poppar beläppt
 i pransar.

Så studds ären spistaregen vider, och
 på det såg man blev sin pigens
 fastman var, och sin finare han höll
 spisel på vaktare fastman hade hem.
 Så sådes om strump eller färskläs -
 band gick upp tänkte fastman på
 en. TFWR

Den flicka som blaska på sig mycket
 gick en man som såg mycket.

Om hon klappa kart på kakor
 när hon baka, fick han en slak man
 Den som tog en bräckt i man den
 första var slut, hade någon huggig
 i sin släkt

Man fick värtas om man tårta
 sig i äggvatten
 speltigt eller ofkammrat här skulle

man alltid branna upp, ty om det
 kom ut kunde skatorna på tag i det
 och så kunde man på utslag i kunnat.
 Aldrig kastu sitt vatten ut förrän man
 först spottat 3 gånger för der kunde vara
 någon gäst som man inte såg, och då
 fick man gästnyp.

Om man hade sås på minnen skulle
 man kyssa spisen o spotta i asken tre
 gånger så gick det bäst
 Man skulle akta sig på att säcka ut
 tungan eller göra grimaser åt folk
 ty om värdet vände sig i det samma
 blev man så.

aldrig nysta gärn pransols, ty då kunde
 brotten markt att säga det.

Så skulle man ha två färskläs
 på sig, så blev man aldrig gift.

Om man natten med sopsarna så
 man steg in borta blev man aldrig
 gift, inte heller om man helt
 oförmodat kom att sitta smmman två
 i en soffa.

Om man stod och drack puppe utan ett
lågga benen i kors kunde man bli
svartskvark.

Om flera skulle hysa på samundra
skulle man akta och inte ta i kors
ty då skulle någon af dem snart
dö.

Inte skulle man skåla händer ty
då skulle snart någon närstående
snart dö.

Pick man klicka talade någon illa
om en. Om man spang på mar-
gossen kom man i klockören innan
kvällen, det vill säga på ledarvet eller grata
alla det i hängra hunden blev det ett
kört brandtag, man i den närmsta
tvärben.

I en famn! den barnen kamma tätt
o många, skulle en af prästbröarna
dö ung.

alltid då ~~tyggen~~ tygget var mörkt
sag han språkno
allting hörma jaken ty då kräket

han blod, så kunde man säga gata
har många är man fick bara till så
många gånger got han.

En lärare (Härrnäs) har en dropp
blod i sig, om man kunde säga den
och klicka den bröckaren blev man
allvarande, jag mina krus mina vaska
om sammanknutaren påskte pånga
en man det lyckades aldrig.

Om reslös hade ha i ladvärdens färd
de tur med sig.

I min lianden såg jag ofta en såd
klicka fastspänd på ladvärdens
när vi flytta till Brunnar var där en
mors sader, då är det tur i ladvärdens.

Gradar skulle man alltid vara rädd om
ty de kunde vara påtröttrade människors
mors hade hört talas om en man som
gick o majat så, en stor grova hade
länge varit i ägen för honom till
sist sade han gå skall väl ge dig jag
sd står han upp bakom på graden
då såg han det var en klickande

Kvinnan kom skurit upp magen för.
 När knäknarna satt på gärdsgårdarna
 o skrek blev det rengör,
 öppna när rustvärdsparaden (gärnings-)
 blåsdes skriva.

Om man åt hårt eller mycket bröd
 fick man starka kinder. Även blev man stark.
 Man skulle akta sig för att gå på dy-
 matta (gungbely) ty då kunde man
 komma underdiktet. För brukade
 berättas om en man som sjönk
 till en annan värld genom en dygmatta
 där var så stora människor, när han
 kom till dem om den världen såg han,
 jag minns inte om det var för eller var
 man som skulle resa en grändstolpe
 man det gick inte här de brada
 så tyckte mannen det var synd
 om dem han tog pinnen med
 tummen o pekfingeret o satte den
 i hålet och de var alldeles förpöjade
 för en sådan gulle

Om det blev regn i bruckarnas klop
 brukar rik.

Om man såg ned i en öppen gräs
 som kistan satte ned skulds man
 alltid kasta ned något om man
 ingen blommas hade kunde man
 taga en barrküst eller något annat
 o händer någon gång ännu, för att
 luft är som kom mer pliska kom
 efter att ha isett en begravnings man
 talade om, när begravningsgästerna
 aflägsnat sig var det ett par kvinnor
 som tog barrküstas o kasta i graven
 han tyckte det var skamligt just,
 han hade aldrig hört talas om den
 seden.

Man kunde räkna på knäpparna
 man hade på sig i kläderna, vad
 man skulle bli. så räkna man
 videm sammet trasa luvig, och så
 bryta om igen, det man sade var
 den äista knäppar skulle man
 bli klädd i, eller vad man skulle på

åka i, kätterska dyngkärna draska
sagen, så kunde man plaska bladen af
prestkragar och räkter, klackare präst-
däven kunde man kungta anskräta
man, lag gysa lika långa grässtrån
helt den på mitten med tunnarn
o pekfingeret så fick en annan kung-
ta tillkommen två och två medan
han tänkte på något, blev det en
ring slog det in som han tänkte på.

Om barn vara mycket förståndiga
skulle de inte bli gamla, här ett exempel
gick mins det väl desperat att man brukade
tala derom. Tillis gick var så brädd
mina föräldrar vid stora landsvägen
vid By alle vid lin-kyrkan, jag br-
kade gå efter mjölken åt mor så jag
var bara tre år jag var så en.

Starkt ruba, en gång mätte jag en luppen
hann präga vid gån brätte, snart gick
skulle gå, och till sist blev gammal
så var, jag svära så, tre år och på
de färd när han trappas mor sade

han, det barnet blir inte gammalt
som är så förståndigt.

Om man brögade bicka när man åt
var det någon som missunnade en
mutter.

Om man kunde kasta en täljknip
eller fjällknip i en virvelvind fick
man se vad det var för något
man kunn man i en sådan luff
man spik,

olyckligt af det här gjorde man så jag
var. barn, man gick tror det då var
mera på skämt, ty jag mins mina
syskon o deras bekanta brukade skratta
och ha mycket roligt derat, så till
exempel om någon steg o drak kaffe
så var alltid någon tillräde att säga,
förallt kasta kassakump, och man
brukade säga, det var bara för de
var så där vickspridiga.

Lå sade man att det pangs så i
verk i gård och stuga, det var stugorna
o ladvärdarna, rätt vilis ett att

skulle vara städat och på sin plats,
 eljest var der aldrig tyst.
 Egen sade man att nergä människor
 hade släppta stark värme, jag tror det
 menades värme, så ann en person
 var borta kunde de kunnat beröra
 kalla hans värme en stund innan
 han kom hem, värmen gick alltid
 före, den brände som personen själv
 brände, brände när han kom,
 en gång när det kom hem så det,
 jag visste då skulle komma nu jag
 brände där värme mys, och så stratta
 backa.

Även sådanne att man red folk
 Det var något tungt som lade sig
 öfver en, så att man inte kunde
 röra sig, ja knappt andas, der
 kunde komma ann man ställde
 skorna under sängen ann knotten,
 Man brukade tala ann, så min mor-
 mor kände i Ekströmmen hade han
 en kamrat som knäp tätt mer

flera gånger, så en natt han hade
 den kan innan den sammat sig han
 med hunden öppniga pallen, och
 så gick han hunden fullt af känd
 manskrår, knuten därpå knög,
 han ett par manshockor öfver
 derren och det gäpte, den kom inte
 nervern igen.

Då har jag hört som jag var barn att ann
 man trädde sig såda en arm så jag
 han ändå inte riktigt förre en sådan
 gått ned! Armstäm skulke vara bra att
 lägga på sig, även gick det bra att
 på sig om man hade ett armstäm
 under korset. Det talade om att
 i spinnlösa skott ha pinnits en gud-
 ornn, han vatten fram som ett stort
 ryd, och der han par fram dockade. Men
 alla andra ornar. Men brukade
 tala ann när han var barn, kom
 der en granntänna till morrens
 o tala ann, att han gått sin lilla
 fyraåriga flicka sanner o mjölk

Det var en rätt af små brödbitar som
man höllt mjölke öfver, flickan satt
på parstuterstolen, modern hade
honne sitta o pratta. Man gick på
att se vem man pratta med, så
sag man en stor arm som lapa mjölk
flickan slog honom med träskiden
på hannes det flera gånger och sade
att pojper du, att pojper du, men
ville han skulle äta bröd också.

Måna föräldrar brukade tala om så
de var barn brukade man säga
bröd i brannen och äta, de mindes
hur gubbarna smacka o att af sitt
bränne o bröd.

På den tiden hade inte kunnat
natlighet att klaga om de fick
äta matmenning, man om de
fick vasselvatning fick de klaga ty
de hörs ju mycket.

Det talade om en brång, så husband
kom till honom med aftanal, det
var ett mellanmål på eftermiddagen,

Ja så drängen så glad ut, så präga
husband var han var så glad på,
ja så drängen gick är så glad på
sag pått igen min ögon, i går
sag jag inte omvårdt på bröt, man
i dag ser jag körtkärnet igenom
ostbiten.

På ett annat ställe hade drängen pått
matsack med sig, bröd och två sall
strömming, så satte han pinsar under
strömmingen och satte upp den på en
stolpe, så när husband kom sås han
vad han så gort så var på, kurs
i att sin lag hus man inte kommit
högare, jag skulle komma, på så länge
som att gå hem efter något att dricka,
sade drängen.

Så talade det om gubben som sade till
sin vordhustru kura hanstans det
kan bli sådana tider, du pås sig att
lära dig huskälla, när du går drängarna
strömming, är de små så se den
tän, man är de stora så gif den

24 bara en. En annan gång sade han
kära du har du inget att säga
att göra, nu står de där ute och
slår sånder matterna.

Et min mors påstått bräcken var mycket
fästigt morfar var dagbarnens vid
Estermannen och en stor karnstucka
Mer var mest gungst, man karnes äldre
systrarna fick gå och tugga amnestlanst,
mor brukade tala om så marnar

karnade den påsen fick de också
många påsmningas att karnade
rattast. Då de karn till gårarna
behöfde de mycket säga bara stiga in
för dörren o karna, man vete så
nå vad deras är ende var i karnad
förde de hem mycket både sård
o brad gå även pammkakar.

mor talade om en gång när han var
pyssa är skulle han på pågå med
en af sinna bröder, han var så
radd han bara höll i rocken hos
sin bror, när karnar sade de

25 fick sätta sig och äta, förmodl mas att
grata och drag bräcken med ut, jag

vill minnas mor sade, att om den
gång en behöfde de allierig gå och
tugga mer, Det var så underligt att de
fettiga skiken ut sina haren att tugga
på sin filen, även kunde gamla

peraner gå och tugga, en gång kom
en gammal man in i mors hem
så talar hon om att han varit ute
och ligit den dagen, man så rudd

brade han inte varit någon gång
färdt, han kom in på ett ställe

ingen press inne man der lag så
mycket mycket brad, han strakte
ut handens lag en kaka, man i
det somma röde någon sig i
påståttningen och så draga påstått
mordam, det var karnstuck
som lag i sängen, man der fick
han ardet den gång en, mor minsta
hur man var svaren karnen, ju
der ser ni att är ligit varar långt.

Minna föräldrares ungdom skulle man
 sig i Krenatins Län var inte så vanlig
 bland de fattiga, men hade alltså någon,
 en gång hade ungdommen samlat sig
 Herrestad fogdgård på en löge förs ett
 Länna, men var även med, då var
 det en flicka som hette Lilla som
 var så fin & kvämdig, hon hade
 nämligen karat i staden hon
 var kläd i Krenatins minn gossarna
 tyckte inte om Krenatinsen, de hade
 denna på stället ägga Lilla Pils Län
 de blev hon, ännu starkare, men hon
 hade ont i sinnet, över de stundat
 Länna Länadens hon Krenatinsen hennes
 skat henne sakta mot lagvagnen och
 drogte under Krenatinsan med
 henne, de försat hon att hon gatt
 spottat af henne, som kom hon
 alltså dit att Länna mer.

Min far Länna Länna Länna Länna
 som var stensattare, och Länna
 orande då vi hade korv, hade

flera arbetare, och bland dem var en som
 hette Län, han hade vid Län Becken
 någon stans i Hagen socken, jag tror
 han var äldre än far, han var litet
 skattig, & för & han drucka skojiga
 med historien om den råkharige
 & den plimaktige, far som hade en
 prästing peruk präga Län var det inte
 med mer harot Län ut, nej så Län
 det fanns bara rätt kvar och det ville
 jag inte ha. En gång tala Län om
 då han hade på hos oss, har det gick
 för hans fastna, som sedan blev hans
 hus, det var en sommar i dag då
 Län reserade på Länna skulle
 hans fastna heta & honom, han
 komade till jag minnas någon stans
 i Hagen, då skulle han naturligtvis
 vara fin, kypte sig därför en Krenatin
 all gick ut till honom kom till Län
 gards, då såg han förampas sig en man
 som han kände, jag minns nu inte
 hans namn, men han var litet

28 Hottig, när han gick se henne gick han långt ut på gården till honom gott förbi, så knöt han handen och spotta efter henne, och så sade han mycket om kramatören, men det var ganska gällt. men det var både pösta och sista gången han klädde sig i kramatin.

Open brukade par berättat historier om Primmerarna, för så det var nå-
got hemligt och på ett sätt så hade förs sig,
att höra med hade de sina sammankomster
i en källarvåning, så var där en priga
som tillä i en liten springa och
strosas dag fram, de flera till sig
folk på så vis att de hade en röd
matta på golvet, om någon skulle
på den spänkt och ned i en lucka
som vände ingen med som klagat af
den, om någon primmerare dog
fick fick ingen annan än pri-
merare lägga dem i kistan, och
så gick ingen annan kistan sedan

ty primmerarna hade tagit likets
hjärta, open såde man de dag liket
och lade sten i kistan, men mycket af
de här sista ären har jag berättat om
så tackig historia om vad man
arrangerade primmerarna till att
gå till noll upptäckten den.

För talade om en krets som var
till staden och såde potatis, om deras
käfte potatisen af brannar, kunder
skulle på aftonen där på uppgiften
ställs så skulle bror på pengarna
på samma gång, så kunde han
in i rummet sett samma herrens
vid ett bord, och på golvet en god
mutter, banden stanna vid dörren
men herrens lade pengarna på bordet
och såde varsåg, banden dag
ett väldigt högt ärer mottan grip
pengarna tag så ett högt tillbaka,
till herrens stora hjälp. och
en knut som banden och såde mycket
om att det såde han aldrig mycket mera.

Då vi bodde vid By allen brukade minna
 äldre syskon satta knestar bär och
 tygknippar i staden, min systers
 syster så att bror Ernst skulle gå på
 kramar att gå upp i kramarna och
 aflemma varerna men han gick
 aldrig in i kramstegen, ty han var
 så rädd att de skulle säga honom
 att han trodde på port på
 den raka mattan och det gick inte
 att öfverståta honom, även var han
 rädd man skulle gifva honom något
 ty så måste han tacka, och det var
 han mycket rädd för, så till exempel
 en gång var han till Kristrum
 med ett brev, modern Grönvall sade
 om du väntar skall du på en
 smörgås, när han kom ut med
 smörgåsen var Ernst hjälplös
 hemma. Dettar brukade minna för-
 attas och syskon Tala om att
 de bruka minna från äldre Tala om att
för historier, om hur snart de

gamla kunde han det, det var en syster
 som var så stor mot sin gamla ma-
 der på alla vis, aldrig fick han sitta
 med de andra vid bordet och äta, i
 stället hade han sin plats, så en
 dag smickte dotterns lilla gosse på en
 tråkloss, vad skall du göra, frågade
 hans mor, ja så gossen, jag skall göra
 en her at dig att äta ur när du blir
 gammal och jag blir stor, sen den dagen
 fick den gamla modern det bättre.
 Så var det en annan gammal mor
 som hade tre sin gifta dotter, den
 hade både och sig alla, en dag när
 dottern gräddde prunkakor sade hon
 till sin mor som knappt minnade
 smörgåsen att gå och gräsa mor om
 hem vill ha min prunkakor, mannen
 sade så lågt som kunde för att
 gammal skulle fatta det, vill i se
 snart att mor, nej så gammal,
 när du så kom vill inga prunkakor
 ha, så mannen till kvinnan

En annan historia brukade Far Tata om, när den store rikskonstnären Adel Oscarstjernan var ute i resten så fråga han skulptörerna, ut du und jag heter, ^{när} sa pojken, jag heter Oscarstjernan, jag sa pojken, det går bättre att ha sig ett glockord, far min stal en stult & sa gick han bilar skulptörerna i all sin ti. Sa tata för om när Brothning Josefina reats i Salsarna en gång, när det någon ~~stus~~ ^{stus} han hade sagt sig, så sade en dansare till honom, ställt upp du dansarens moder du sätter på mina vantar.

Jag far amors mjödan när det en skräcklars som var så argiskt och kallades derför Missa ^{stult}, sa kom der en ny dräng på ett ställe. Husbond tyckte det var riktigt skoja lite och sade till drängen, här för du en lit kasseriatt, gå till Missa stult & ber honom se sig ett par

byxor, man förabildet, kalla honom Missa stult eljest till han sa arg. Skräcklaren talde allbrigt att man kalla honom så. Da drängen kom till skräcklaren sade han, gå själv be kasseriatt om han vill se stult par byxor att missa stult. Apnen vid den tiden fanns en skräcklars vid Bamberberg som hette Lohel, han var så färdig på dag, en gång sa han till en kund, sett sitt par du byxor ma dej hem, det spraket på man lära en i dag, även när han en merdure & att lynga, då jag spraket som man ofta på hura. Det är sanning sa Lohel när han lyg.

Här några ord sprak jag mins om jag var barn.

Wappeday dyra, så prickar bad mask & myra. Wappedayen stalt man lägga sig vid husen dag & sera till mist massa, det menas man skall inte

34 Junda Ljus försam Mikaeli dag.

Såna gäster ha också ärom.

My' inte går allt smär i smälud.

Då det var gränser brukade man säga

att det var gränser. Ären Mårda

dag. Det varsta varst ä i parasta.

Det har först varit i såde innan det

kunn i gåse.

Lika lern lika best.

Ståning gå lärer mycket ant.

Den mycket har man något spillet.

Har som smågrisar annars slapper

ja in sena.

Har katten är bortu dansa ratterna

på berdet.

Omigelar minner lika långt som

harren som ruller atilla.

Manstam spår o skud var.

Omåra rätt går aptabott.

Ha ä da har på öring så katten

mår han blev utkörd yndastan.

Li man inte vara ska småbarn

göra.

35 Kål ska kaka så part som ryttaren

ridar, och viter så part som bruden

skrider.

En smata går ingen sminnar.

Så långt som man ser lårkam påse

vårprug, så länge blir man instångd

gläsa.

Om värt vände sig tillis jä gick man o

gumman, gick hart i blåsvader.

Så sade man vid andat. Ä loen.

Hans eller igens (nyss)

i aptuse (i går aftan)

okken, (vilken) Babbla, (Prata)

Little in när du titter ut så pis

du se cindan på pojken. Det menade

Little in när du går på bi härnäst på

du se hur min pojke har vaat.

Jag minnes något som pås tala om

i Baggialab backe skall in skatt vara

noggrast, att pås man som sig backellen

skulle passa på att gräva upp skatten

man de fick inte säga ett ord försam

Den var mest öppen görd, när du

Så trodde den var helt osann guld sade
 den ene, skatten var manstegen
 en guldsavagn, ja nu om inte
 han sitter it a kunn väl uppe, men
 det var mycket litet som inte
 var uppe och så försvar skatten.
 Så tala för om en annan historia
 Det ut jag inte var den kända
 den var också man som skulle
 äga uppe en söndar skatt, den
 var mest uppe, så kom där en
 liten bråna dragande ett stort bråm-
 lass, han ropar o skrek, te märki-
 pyng ska ja, te märkpyng ska ja.
 Så sa en af karlarnas, ja så ser
 du mig ut för, och vijs var skatten
 berättar för oss att hären skulle till
 skärköp.

Det var sedan och spräcker som jag
 upptäckt tror jag may varit
 på slagola till Ragnestad och trakten
 där omkring, ty mina föräldrar
 bodde nära Rosalla där utom

de första ären af ett skatteskog.
 Så jag ser visarna från Halland är där
 två jag lärde i mitt barn, men de äro
 mycket olika, jag vill upptäcka den
 osann jag minnes.

Ten Sjöbergs och Ten Sjöberg

Hanngen han drag sig söder under
 Och valde sig en ren från Sjöbergs till må
 Håna må söder under
 Och valde sig en ren från Sjöbergs till må

Han paste sig vid den han förde henne hem.
 Och gläde och präjder de följde med den
 Håna må på förde henne hem
 Och gläde och präjder de följde med den

Tillkomman de lyde i ären ägn
 Tillkomman så hade de bevarat tre
 Håna må i ären ägn
 Tillkomman så hade de bevarat tre

Men så kom dottern uti det leend
 Så tog han fru Lihverulind från sina små barn
 Håmånå dotter i det leend
 Så tog han fru Lihverulind från sina små barn

Och der blev gammal och der blev sorg
 Ja der blev stor sorg uti kungens berg
 Håmånå gammal och sorg
 Ja der blev stor sorg uti kungens berg

Kungen han drog sig vider under å
 Och satte sig en vän fru Olmenberg till må
 Håmånå vider under å
 Och satte sig en vän fru Olmenberg till må

Han satte sig vid den han försde henne hem
 Lång och partvisplan så pågick med den
 Håmånå försde henne ~~hem~~
 Lång och partvisplan de pågick med den

I denna vers mino ju bara detta
 Och uti påt henne små barnna stog

Det små barn spårde dit andra från
 Det drog han tog uti häret och drog
 Håmånå dit andra från stog
 Det drog han tog uti häret och drog

Små barnen sig gånge att till kyrkogård
 Der ginge de bort till sin moders grafvärd
 Håmånå att till kyrkogård
 Der ginge de bort till sin moders grafvärd

Det små gråt vatten det andra gråt blod
 Det drog han tog uti häret och drog
 Håmånå det andra gråt blod
 Det drog han tog uti häret och drog

Fru Lihverulind från gånge sig till kungens gård
 Och satte henne fru Olmenberg stog
 Håmånå till kungens gård
 Och satte henne fru Olmenberg stog

Är du små barnens stygman och så god
 Så uti himmelen skal bygges din stog
 Håmånå stygman och så god

Om någon utaf oss skulle komma i land
och min pastormästar prägar efter mig
säg minne att jag är till ett frammanför de hand
säg minne att jag befinner och när gatt

Om någon utaf oss skulle komma i land
och min pastormästar prägar efter mig
säg minne att jag är till ett frammanför de hand
säg minne att jag befinner och när gatt

De föga de herr Peder i hans gästgärdet har
och kastade honom afver hand
och gädder bärar gjärta skjepp till att gå
och enaga öfver bärarna de blå.

Jag vill upptäcka några fler som har brukat
gädder, men först vill jag upptäcka några
historier som minna föräldrar brukat de
fäla om.

I deras barn eller ungdom, jag minns
nu inte vilket, var det en präst i
Björnsåsa som hade det mycket
färdigt, men han var afver mycket

högmodig. En gång kom prästen en just 43
som drängen skulle äta, drängen bestod af
sig racken, prästen prägar förändrad, kross
i glass manum vad tager du dig till
d, en drängen jag fick se en äta i gyltan.
en sate för, men de has historierna på
men dessa någon gång om, och då säga
man gyltan. En gång var der frammanför
de sate prästen till den nykomna prästen
gå att i västhuset vädra under
laxstammen bläng dig fram mellan
fläckerna klip uppe på skottarna och
skär med af den spikna ålen, när
prästen kom in sate han, på hilla
bore tre spikar sätter, jag sat in
kopier av prästen.

En gång gång prästen kom ut av
kyrkan till han i sällskap med
många andra då sate han, under
det för en herrskapet som går der
framman. Såsom en or jag sat af min
som Erik, och när sällskapet sag
sitas var prästens byxor trasiga

i andan. En annan gång där var
framman, hade gossarna sagt sig
att sofra i ett annat rum, men de
bara braka o medles, de ropa präster
På dem, racker inte till till geftas
då svara den s. s. må ja för bara
lite må o. tatten (smör) de hade
nåmligen säcker att baka på sig.
En gång prästen skulle städa en
dräng sade han, du skall ge brösten
hå och hunden bröd och åt dig själv
nå mat ty det är mycket god rå.

En annan präst som open varit i
Byggestad förs eller svara min jag
inte, kall mycket god mat, dränger
fick äta kött oå han tröttna och ville
flykta, men då sa prästen, om du
blir kvar skall du sligpa äta
kött mårta är, drängen blev kvar
då sa prästen, var in den största
sten du någonsin kan arka med
till vett husboken, drängen gjorde så
så gick han äta plök mårta är

was året gått sa prästen, nu kan du
baga ut den där stenen jag behöver
den inte längre, men då verka inte
drängen röra den.

En annan historia brukas berättas
om prästen och klackarens svarta sa
nu det hade min jag aldrig sig varit
klackaren hade en knall ett påskveckligt
onen i kyrkan han skicka båd på
prästen de två skulle så pågis åt in
i kyrkan och prästen lärte påst på
att dränga båd den andre som de trädde
var i kyrkan, så gick prästen på
gången fram, då kommer den andre
som de trädde, i vild påst kas emellan
benen på prästen som i partens påst
med, då ropas fram till klackaren,
adå påst klackare måg tag kam,
men det var bara klackarens svarta sa.

amerikaniska

Om amerikana. Det säges likhet der ej oaktadt är
 Warren skildring ej äges dock besarp om den är mer
 amerik. Deltar från från dag

Bakt i gat från kustrens slag.
 Hinrik Deltar från från dag
 Bakakt i gat från kustrens slag

Först af alla sin lunkella den han dock har skott ömt
 Har han snärd i agnens villu allaren till loden lömt
 Barand. han henne slag

Med en stot så att han dag:;

Enam kort han åter öfvar lika rydlig gäring ut
 Anka kustrens hip han mördar gift på hennes
 Lige gör slut

Karolina ung och rik

Öpper höll på människans svete.

Äter mera blod der plyster
 åter öfrens mord på mord
 sktenskapsits band han bryter
 först med latter och sen med mor

Eller Wilson bägge poët
 För den mörda och M namn höll

Med sin främte kustrens går bror
 på en klippa arm i arm
 Då med ens och kastadt på den
 pått i armen människans barn
 Han från klippan stöter ner
 Blod i klippan färgas der

Öfver var agärning höres
 högt och klart hans svannvårst
 En tröstens draggre påres
 till hans giftet bekända bröret
 Sätan dock sin makt bekvärl
 Ståtar gäpurs han höll

Har var jag bländ det första

Det vi af hans pått kan os
 Märdarn blev en rögnarens

Enam kort har rögnarens

48
 Konan till sin höfding natt
 Ringt om Måres gammeldagaren
 Tärn de armar som han knävt
 ett ord och brant i både dag och natt
 Sjög till mål har skinnrik satt

Rofvaren snart bleger pengarna
 och i fångelsatt insatt
 ett på sin rof de vara yngarna
 Tag omlatarna den natt
 Bunchet blep ophjupat bratt
 Skinnrik och en parstyg lett

Lärarid på lålet brändes
 Skinnrik som anparars
 Engrens eld i konan förändes
 en som han utomslades
 Med en han sitt lif hem slöt
 Lad för lat mig vad jag brät

Guac förhållt människas alla
 ledde dem på dygdens väg
 allt de ej som skinnrik faller

49
 vandra fram på lastens stög
 Laten synsaren vända sig
 från påderprvet breda stög
 Laten synsaren vända sig
 från påderprvets breda stög.

Liten Karin

Liten Karin kände på unga kungens gård::
 Han lyfte som en stjärna bland andra tärnar an::

Han lyfte som en stjärna bland andra tärnar små
 Och många kungen talte till liten Karin så

Äcklars du liten Karin säg mitt du blipra min
 Grå hästar och gulvadd, hur den vill jag ej följa dig

Grå hästar och gulvadd, hur den vill jag ej följa
 Sjög den sin unga drottning, det mig undrar gå

Äcklars du liten Karin säg mitt du blipra min
 Mitt hästar kungar, rike det vill jag ej följa dig

Det hästar kungar, rike det passar jag ej på

Gif dig din unga bröstar jag vill med äran gå

och här du liden kärin säg vill du bli en min
och när du gullkrona den vill jag gifva dig

Den rödaste gullkrona den pressas jag ej på

Gif den din unga bröstar jag vill med äran gå

Äck här du liden kärin säg vill du bli en min
och när du gullkrona den vill jag gifva dig

Ja sätter mi mig i huggen torn och murer besambring
Ja ut egad pader i himmel den jag är oskyldig den till

Äck här du liden kärin säg vill du bli en min
och när du gullkrona den vill jag gifva dig

Ja sätter mi mig i spikstommen rullar den omkring
Ja ut egad pader i himmel den jag är oskyldig den till

Äck här du liden kärin säg vill du bli en min
och när du gullkrona den vill jag gifva dig

Der kommer två duftar från himmelen ned
Och när de slög upp så var liden kärin ned

Der kommer två alfar från himmelstopp
De tog den unga bröstar jag vill med äran gå

Alfar

Det på alfar isbragda spira

Det ej någon mänsklig fot kan gå

Der synes alfar sin stänglar vira

En äti bergets isbragda vira

Äck här du liden kärin säg vill du bli en min

Äck här du liden kärin säg vill du bli en min

Äck här du liden kärin säg vill du bli en min

Äck här du liden kärin säg vill du bli en min

Den blomman var en myr delaktig torn
Där till den rike Konrad Nord

Äck här du liden kärin säg vill du bli en min
Äck här du liden kärin säg vill du bli en min

Äck här du liden kärin säg vill du bli en min

54 att möta allfred i ^{delens} fruktens lund

Han läpfullt komma i skallens stund

Han var så natt och han sprang så sätter

Sin kammaren fullt af de blommas sätter

Med högsta bröstet han bandet post

Med röda bandet en blomsterkrans

I hoga sken hörs yökens toner

Och härken drillas i lundens brans

Och vinden spelade på varje blad

Han sken skansa han munderas gläd

- - - - sin drömm i dalen

Der bärder ljuda ett skott i dalen

Der hördas bjälur ett gämnarens

Som trängde fram mellan trädens höj

Han går att möta sin vän på väggen

Han stannas genom bröstet posten

Och som en bildstol påstenad stes

Sty allfred badade i sitt blod!

Han frågade man hans rost var braten

Och kare allfred sig så du skuten

Han eljmar neder till blodad fram

Han allfred viskas vatt karnes man

- - - - är redabergen

Han mardarm ias fram genom skogen

Han munder om på den väg han flytt

Han lader påsat sin pistol på nytt

Fråtan han smat bröstet munder

Han Anna fraktade sin kams hunder

Och såde gångh fast med seglet med

Och Bernhard blod hofver slutet nog

Och vada skottet sig självt aflossar

Och blodet bärjer ur daret farar

Och Bernhard endast en segg nu kvar

Med allfreds sista sken dunnar där

Det sista skottet hade någon akta

Der kommer folk i från alla trakter

Bad små och stora från närmsta by

En skräcktä hägron vid denna sygn
 Klar märkt det blev uti denna knäcken
 Blef Bernhard gripen och för'd i sällren
 Der för him vara o bittra kvel
 Der häskar märker försäten tal

En dag pångskötren han berättar
 I' morgon Bernhard minn dig sprättar
 Besud dig själv och bekän ditt mord
 Förrän du gams i den bralla gerd

Och Bern hard svarar o stilla gråter
 Jag vill gå och se Anna åter
 Han är der uppe i ängslanad
 Skall ge förbitelse med sin hand

Och nästa morgon man Bernhard leder
 Till ofrättsplatsen han faller ned
 En blannstär bröst hans i handen höll
 Och biten lyftes hans bupend höll

här trä som jag inte minns om jag varit
 af mer eller sigskan,

En guld den glada
 Ensam i skuggrika dalen
 Tatt vid den analkonds plad
 Der lachls befrid från kneder
 En guld en lards så god

N'ittan är ensam han lachls
 Lungs i sin predliga dal
 Drömmans och odligt han trodde
 Lij va uti cinglarnas ad

En morgon så såg han vid strömda
 En kerna som låg der och bud
 Skan som en anget i drömmen
 Lann spöna glägen så glad

En guld gick vid till den skara
 Lattels ämt kända hand
 Drag kurre eyg för det grova
 Tatt vid den lards skrand

Skansl gläsa han lads
 Man träner fast dig till mig

Fast dig till fringald den glada
 Som aldrig vill skiljas från dig

-- -- han sade

Gay för ej stanna hos dig
 Ty jag ej någon hordlunda
 Och fringald kan aldrig på mig

Han svarar och tar prisa sitt galler
 Sin bage och modigt den går
 Språnner den skuter och praller
 Blikar mot himlen och loar,

Fräken Angnes

Fräken Angnes uti sörgra drannar går
 I nattens tystnad ingens era kunn för
 Fast fäst är rummet o i siden klädd
 Hennes sörnar flyger hört fast upp i spektorin bad

De mätta bröddar uppi tal o fört
 Måste stöckars Angnes veta med som gäst
 Han speglar sjungene sörnar, dock ingens sör
 Han lyrdet blader förtän meningen der

Fräken Angnes Gudsby han ej glämma kunn
 Sär är ren plyktat och kan försämn
 Ett ord till afsked ickes ens en rad
 Hennes kan prunnit har och tysta graf

Stanske hos kan stängt i en sked så det
 Allt med och armod och vem ut vem ut
 Hennes kan kan bortgått till flå flåkan som
 Till hemligt möte kunnem ofta kunn

Så kan tankfullt sett i krållens tysta stund
 Allt hennes för kom upp på hennes rum
 Och se de Angnes nu den fader glad
 Och nästa veta uti bröddet teud

Graf Ben brödd var myss mer hos mig vid strand
 Stubb till hos mig om min dotters brödd
 Han är rikt o maktig tillbed och försär
 Och blott för dig kunn Allt i trogen rum

Han blötnas min kan puttar apen mal
 Och sade du är på en för så god
 Men mig förlåt jag gefta mig ej vill

Och aldrig hos jag gräpe Rensköld till

Barkända barn attisier fackar med
Skall ej du som andra polen Tislers sed
Och ej för snart din präkantil tar slut
Din plikt det är att byla utom prut

Kom rålmor bliskar utaf ödet kvarn
Och byöntet knäpigt står i pyllig barn
Och kom minn kärlek targa om kom kom
Och ej för pengar sätjer jag minn brud

Och plikt det är att byla konstans röst
En annars bild jag har inom mitt bröst
Befall och ~~den~~ gån uti sådan går
Ty den jag alakar som minn brudans vår

Och nästa morgon innan dagen gån
Lär Angnes resklåd för din faders rum
Och reser jag dit Gustaf rest portut
Kunste att der min präkantil tar slut

Tar brukade ofta sjunga, litlet bo,

Litlet bo jag sätta vill
Gård med trädgårdstyggar till
Hörnad litar öker till att gräpa
Vill jag nyss lundst hagna
Huset utar ramp och brist
Lyga rum och prästenknigt

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ladugården lagom stor
Står för alla pygga kor
Gräs i stäns häst i stall
Liten knurr med nattergal
Och vil pyggar med mid åter
Liten båt att gå i båt

Var skall mer jag kitter för
Litlet bok skopf i en vasa
Har ann knallar i ordning staller
Opter med med läsning eller
Sitter mor och jag i lag
Liten visa sjunger jag

Gröna angur gälla past
Ålling så i ordning ställt

Harald öfver såka stiken
 Måker utågt utåt viken
 Och så långt man skenapå kan
 Berg alla brunnar en varann.
 Jag minns mig flera vinder
 äro mig inte så gunda ty den lärde jag
 af minns syakar, jag kan melodi. Den
 alla jag upptecknat man tyvärr kan jag
 inte skrifa nader.

Jag vill nu uppteckna några lekas som
 man brukade leka då jag var barn
 Ståta peppar, man skulle vara två ja öfver
 pyra, man brökte pingvarna ofta andra
 ledan så leka man i varandra's händer
 så smura man runt på täppetsarna.
 Waga salt, man sattes ryggarna i hop
 bakka så om med armarna, ad lyfte
 varandra i tur och ordning.
 Wända panka, två tag i varandra's
 händer så vände man så att händerna
 kom under armarna så fort sattes
 ett smura.

Draga plösk, alla hade sina händer

öfver på varandra's, en hade en hand så en
 annan en, så fort sattes, så drog den
 understa handen under och lades öfver på
 så fort sattes.

Bryta sticket, två hade sig på golvet
 så knäcktes om några armarna och
 och några benen, den som var starkast
 vände så den andra
 Stå med knutarna, en lade sig på magen
 en annan ställde sig med knippridet mot
 hans ryg, så tag man en i armens o ben
 det var knutarna så slog man deras
 bak i hop så slog den andra en knutbytta.

Hoppa bräka, man brögste samman
 händerna under knarna så hoppa man.
 Draga fingarkrak, man brökte ett
 finger så leka man i hop så pöck man
 se vem som var starkast.

Steka blindback, man band på ögonen på en
 så skulle han försöka fånga de andra
 och gissa vem det var, så skulle han
 säga, skulle kulle back gå å ett sig kulle
 var det rätt gissat fick han sätta sig

64 man var det god fick han gå, så fasttatter
 tillä alla varre tagarna, den påstått som
 fick sätta sig, fick bl. blinslock
läsa eld, alla sätte sig runt rummet
 en gick med en korg och stötte i golvet
 framför någon och präga, på jag
 läsa eld, så svara den andra, gå till
 grannes där ryker, under tiden skulle
 de ombyta byta plattor, om då den
 som lämnade kunde passa på och ta
 en platto, fick den andra gå.

Rika runar, man det skulle vara några
 som inte visste hur det var eljest

var det inget riktigt, man sätte sig på
 stolen i en ring på golvet, så skulle den
 som kunde det göra det rätt, man tog
 en korg och fick något på golvet man
 på samma gång skulle han lyfta
 något på stolen eljest var det inte
 rätt. Likaså med en annan lek, var

skåklaren håller sassen, en, skulle
 lämna sassen till en annan och säga,
 så håller skåklaren sassen, man på

Samma gång kastade det ena benet
efter det andra, eljest var det
inte rätt.

Matthä ska, alla sätter tätt i en ring
på golvet, man höjde upp knäna
högt vänderna inmurder, så skulle
man hafva en liten ska som skulle
vandras runt om från den ena
till den andra, en gick bakom,
och han skulle försöka finna skan,
den som han som skan tros fick
sedan gå.

Ankniliken, man ställde sig två och två
efter varandra, så skulle ankan
ställa sig framför det parade paret
och ropa, sista paret ut, så skulle
det sista paret springa åt var sin sida.
I en raden och försöka ta i hagen
framman, och ankan skulle försöka
ta en af dem, lyckades det skulle

De ställa sig först i raden, så pick
den andra rya.

Slå den tredje, man ställde sig två
och två den ene framför den andra
i en stor ring, något i präns var-
andra, på ett ställe stod tre, så
skulle de ~~många~~ slå den tredje,
de skulle ^{syn till de} ~~hans~~ springa och ställa sig
framför ett annat par, men om
han först blev slagen, fick han
själf slå.

Kampa till välet, man skulle
hålla i ring, så skulle en springa
omkring ringen ~~slå~~ någon i
ryggen, den skulle genast springa
åt motsatt håll för att kampa
till stället, den som sist kom
dit fick den slå.

En annan lek som jag inte sett
vad den kallades, är nästan lika

vi sades alltid tappa nösduken,
en skulle springa knäringar
slappa en nösduks bakom någon
om den blev versen nösduken skulle
han taga den springa åt motsatt
håll och fortsätta kampen till
stället, man stod kvar kvar och
visste om inget, hade den andra
rättighet skuffa in honom i
ringar, sen fick han springa.

Så vill jag skriva några rader
med lärde mig,

På ro fiskerby
har många fiskar på vi der
hugg den i sjärten
stoppa den i säcken
göra den till lilla julaplan.

Tokan (ekorrar) gick på ånga & slog

Kajsa drog

Och lille grå kisse han körde

Skata sitter på taket

Talar vi sina döttrar

var ska vi i vinter vare

vi prysar om våra pötter

Är vi ska rise till dammark

Käp ska förs i halvver mårk

Trinte trinte peppverkarn

Kallan blåser i silpverkarri

Så hela gården dundrar.

När arna var liten så hade han

en gullvang

O' den så skulle han åka

En liten gullpioka han bad i

sitt hand

Ännu så många han räka

Än
Hästar och vagnar de hade hon några
Pärdar och drängar till husets behof
och många små putter på taket.

Jag tror jag nu upptäknat ^{att} det som
kann passas här, af vad jag kom
minnes. Det är nog lite bristfälligt
i utförandet, men hoppas att vi
ändå skall gilla det.

Det här är inte något arbete för
en Torpsmusters kvinnan eller hustru,
Men riktigt kunna draga ett stråk
till staden, till det gamla minnet
Det är nästan som en plåstet från
barndommen, jag vill säga
som man så många gånger
sade

Barnslamsören och fjärdelshammet
Det är det bästa jag har i minnet,
Der best jag triples
Tills jag blev stor
Fäst der var pottigt
mån der var Mor.

den 11/3 1925

Anna Allert
Fridman Nyblom
Bumkeberg